

TWO Chapter 541 เหลือที่ชั่วร้าย

“สำหรับกองกำลังเดิมของพวกท่าน”

เมื่อเห็นว่าโอหยางโซวยกเรื่องนี้ขึ้นมา เหล่าขุนพลที่เพิ่มจะ
ผ่อนคลายลงก็กลับมาเคร่งเครียดอีกครั้ง โอหยางโซวหัวเราะ
ภายในใจของเขา และกล่าวว่า “การจะให้พวกเขาทั้งหมดมา
อยู่ภายใต้พวกท่านคงจะเป็นไปไม่ได้ แต่ข้าสามารถทำให้
แน่ใจได้ว่า ในกองพลทหารใหม่ของพวกเขา เครื่องหุ้มจะ
ประกอบด้วยทหารในกองกำลังเดิมของพวกท่าน พวกท่าน
คิดว่าดีหรือไม่?”

คำสัญญาของโอหยางโซว ถือได้ว่าเป็นความจริงเป็นอย่าง
มาก ดังนั้น เหล่าขุนพลทั้งหมดจึงไม่มีเหตุผลที่จะปฏิเสธ

“ท่านลอร์ดปฏิบัติกับพวกเราเป็นอย่างดี พวกเราจะ
จงรักภักดีต่อท่าน จนกว่าชีวิตจะหาไม่!”

ฮูยี่หวงและฉินรี้กั้งเป็นขุนพลที่จงรักภักดี และพวกเขาก้าว
ออกมาเพื่อแสดงความจงรักภักดีของพวกเขาในเวลา
ที่เหมาะสม

“พวกเราจะจงรักภักดีต่อท่านจนกว่าชีวิตจะหาไม่!”

หลังจากนั้น ขุนพลแห่งกองกำลังป้องกันเมืองต้องถีน หยางฟู่
จึง ก็ได้ปฎิญาณว่าจะจงรักภักดีต่อเขา หยางฟู่จึงเข้าใจเกี่ยวกับ
กับสถานการณ์อย่างชัดเจน นอกจากนี้ คำสัญญาของลอร์ดก็ทำ
ให้เขาพึงพอใจอีกด้วย

สิ่งที่สำคัญมากที่สุดก็คือ ในปัจจุบัน เขานำกำลังพลไม่ถึง
10,000 นาย ถ้าเขาได้เป็นนายพล มันก็เหมือนกับว่าเขา
ได้เลื่อนตำแหน่ง จึงเป็นธรรมดาที่เขาจะรู้สึกปิติยินดี

เมื่อโอหยางโซวเห็นว่าพวกเขาแสดงความจงรักภักดีออก
มาแล้ว เขาก็พยักหน้าอย่างพึงพอใจ เมื่อถึงเวลาที่เหมาะสม
โอหยางโซวอาจจะให้หยางฟู่ฉิง เป็นนายพลแห่งกองพล
ทหารรักษาการณ์จังหวัดส่านโจว มันถือเป็นรางวัลพิเศษ
สำหรับเขาแล้ว

มีเพียงหลินฉีหรง, ซีเจิ้นจี และจิ้งจอกเต๋ออย่างเฉิงเทียนห
ยางเท่านั้น ที่ยังคงเฝ้าอยู่

ทั้งสามมองหน้ากันและกัน เห็นได้ชัดว่าพวกเขาไม่ได้
คาดการณ์ว่ามันจะจบลงเช่นนี้ ถ้าพวกเขากลับที่จะต่อต้าน
ความทะเยอทะยานของพวกเขาก็จะถูกเปิดเผย

หลังจากนั้นชั่วครู่ ทั้งสามก็ไม่มีทางเลือกนอกจากคุกเข่าลง
และปฏิญาณว่าจะจงรักภักดีต่อโอหยางโซว

แม้ว่าจะเป็นเช่นนั้น บนใบหน้าของหลินฉีหรงและเจิ้งเทียนห
ยาก็กลับไม่แสดงออกถึงท่าทีผิดปกติใดๆเลย กลับกัน พวกเขา
ดูเหมือนว่าจะรู้สึกประทับใจและรู้สึกของคุณ

โอหยางโซวนั่งอยู่บนที่นั่งลอร์ด เขาแสดงออกอย่างมี
ความสุข เขาหัวเราะออกมาและมองลงไปที่นักแสดงที่อยู่
ด้านล่าง ทั้งสองไม่รู้เลยว่า ฝ่ายขาวกรองได้สังเกตเห็นเจตนา
ร้ายของพวกเขามานานแล้ว

ในความเป็นจริง ความรู้สึกเย็นชาและยินดีปรากฏขึ้นใน
หัวใจของเจียงเทียนหยาง

เจียงเทียนหยางไม่ได้คาดหวังเลยว่า ลอร์ดที่อยู่ตรงหน้าเขา
จะยอมสูญเสียเพื่อรับสมัครกองกำลังเดิมของเขา

ช่างโง่งนั้ก! เจียงเทียนหยางตะโกนภายในหัวใจของเขา

เดิม เขาคิดจะใช้พาญที่กำลังจะก่อตัวขึ้นในเมืองเทียนจิง นำ
กองกำลังของเขาบุกไปยังคฤหาสน์เดิมของหลินเฟิงเสี่ยว
เพื่อสังหารลอร์ดและประกาศการแก้แค้น

อย่างไรก็ตาม เขาตัดสินใจเลื่อนแผนการนั้นออกไปชั่วคราว

โอหยางโชวส์สัญญากับเขาว่า เขาจะได้รับตำแหน่งนายพล
และยังสามารถรักษากองกำลังเดิมไว้ในกองพลทหารใหม่
ของเขาได้ครึ่งหนึ่ง เป็นผลให้เขามีได้รับโอกาสที่จะแทรกซึม
เข้ากองทัพซานไห่

นี่เป็นโอกาสที่หาได้ยากอย่างมาก

ด้วยวิธีนี้ เขาจะสามารถใช้กลเม็ดต่างๆได้มากขึ้น

ไม่ว่าจะเป็นการเผยแพร่ศาสนาไปทั่วกองทัพซานไห่ เพื่อรับ
สมัครผู้ศรัทธาและขยายความแข็งแกร่งของเขา หรือทำให้
กองทัพซานไห่ระเบิดขึ้นจากภายใน ทั้งสองต่างก็เป็นสิ่งที่
ยอดเยี่ยม

เพียงแค่คิด เขาก็ตื่นเต้นแล้ว

เปรียบเทียบกับ การเพียงแค่สั่งหารลอร์ดแล้ว มันดูจี๊ดซี้ด
เกินไปจริงๆ

ดังนั้น สำหรับเจิ้งเทียนหยางแล้ว การกระทำของโอหยางโชว
ถือเป็นการนำหมาป่าเข้าบ้านอย่างแท้จริง

เจิ้งเทียนหยางและหลินฉีหยงมองหน้ากันและกันอย่าง
รวดเร็ว พวกเขารู้ในทันทีว่าอีกฝ่ายคิดอะไรอยู่ โดยไม่ที่ต้อง
สื่อสารกันด้วยวาจา

ถ้ามีใครกล่าวว่า เจิ้งเทียนหยางและหลินฉีหยงกำลังแสดงอยู่
การแสดงออกของซีเจิ้นจี้ก็คงจะเป็นสิ่งแปลกใหม่ มันเป็นส่วน
ผสมของความสับสนและความไม่พอใจ

ตรงกันข้ามกับญาติของเขา ซีต้าไค่ ซีเจิ้นจีเต็มไปด้วยความ
ทะเยอทะยาน ในความเป็นจริง ก่อนการประชุม เขามี
ความรู้สึกที่ไม่ดีต่อลอร์ด เพราะอคติที่เขามีต่อหยางสือฉิง

ก่อนหน้านี้ ฉิงเทียนหยางแอบหนึ่งซึ่งความคิดของซีเจิ้นจี
จึงจอกเฒ่าได้เปิดเผยความต้องการที่จะรัฐประหาร ในเวลา
ที่ลอร์ดมาถึงเมืองเทียนจริง

ซีเจิ้นจีไม่ได้แสดงความสนใจหรือปฏิกิริยาใดๆต่อการหยั่ง
เชิงของฉิงเทียนหยาง

นั่นหมายความว่า เขาได้ถูกล่อลวงภายในใจของเขาแล้ว
เพียงแค่ว่าเขายังไม่ได้ตัดสินใจที่จะทำอะไรเท่านั้น

จึงจอกเฒ่า เฉิงเทียนหยางเป็นคนฉลาด เขาจึงเข้าใจความคิด
ของซีเจิ้นจี้ได้ ไม่นานก่อนหน้านี้ เฉิงเทียนหยางจึงได้นับซี
เจิ้นจี้เข้าเป็นพวก

เดิมซีเจิ้นจี้เชื่อตามเฉิงเทียนหยาง

อย่างไม่คาดฝัน การประชุมในวันนี้ ทำให้ความรู้สึกรู้สึกของซีเจิ้นจี้
ที่มีต่อลอร์ดเปลี่ยนไป

ในความเป็นจริง ซีเจิ้นจี้ก็อยากรู้ อยากเห็นเกี่ยวกับลอร์ดผู้นี้
มากกว่านี้ เขาอยากรู้ว่าคนแบบไหนที่สามารถนำทัพมา
ทำลายประเทศไท่ผิงได้

ในระหว่างการประชุมเมื่อวานนี้ ซีเจิ้นจีเพียงมองจากที่ไกลๆ
เท่านั้น ในเวลานั้น โอหยางโซวดูอ่อนโยนและอบอุ่นเป็น
พิเศษ ซึ่งมันไม่ได้ดึงดูดใจขุนพลเช่นเขา

แต่ในระหว่างการประชุมที่ประจันหน้ากันในวันนี้ ซีเจิ้นจีได้
ทำความเข้าใจเกี่ยวกับโอหยางโซวใหม่ทั้งหมด

แม้ว่าคนที่นั่งอยู่บนที่นั่งลอร์ดจะดูยิ่งใหญ่ แต่อายุไม่ใช่สิ่ง
สำคัญ เขานั่งอยู่ที่นั่นอย่างมั่นคงดูขุนเขา และเขามีกลิ่น
อายและพลังอำนาจที่ทำให้ทุกคนหวาดกลัว จนไม่มีใครกล้า
จะทำอะไรโง่ต่อหน้าเขา

แม้แต่ขุนพลเช่นตัวเขาเองก็ตาม

แม้โอหยางโซวจะไม่ได้กล่าวอะไรมากนัก แต่การประชุมทาง
ทหารทั้งหมดก็ตกอยู่ภายใต้การควบคุมของเขา

สัญญาของเขา ได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่า เขาเป็นคนใจกว้าง
และเป็นลอร์ดที่ทะเยอทะยาน มีทั้งเสน่ห์และกลอุบาย

ซีเจิ้นจี้ไม่สามารถจะเปรียบเทียบกับอดีตองค์ราชาได้

หากเปรียบเทียบกัน ผู้ชนะและผู้แพ้มคงจะถูกตัดสินในทันที

ในขณะที่เขาอยู่ในกองทัพ ซีต้าไค่เคยกล่าวกับเขาว่า เขาไม่
เห็นด้วยกับการตัดสินใจบางอย่างขององค์ราชา อย่างไรก็ตาม
ตาม เนื่องจากมันเป็นคำสั่งขององค์ราชา ซีต้าไค่จึงไม่มี
ทางเลือกอื่น นอกจากปฏิบัติตาม

ซีเจิ้นจี้ยังรู้สึกได้ว่า อดีตองค์ราชาวางแผนเกินตัวมากเกินไป
ในความเป็นจริง เขายังขาดคุณสมบัติในการเป็นราชา

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อเทียบกับคนที่อยู่ตรงหน้า อดีตองค์
ราชาขาดคุณสมบัติโดยสิ้นเชิง

ดังนั้น ซีเจิ้นจี้จึงลังเล ญาติของเขา ซีต้าไค่ คงจะไม่อยากเห็น
เขายอมสูญเสียศักยภาพและอนาคตของตนเอง และแม้แต่
ความฝันและความทะเยอทะยานของตัวเอง

ซีเจิ้นจี้รู้สึกได้ว่า กองทัพซานไห่เป็นบ้านที่เหมาะสมสำหรับ
เขา

แม้ว่าทุกคนให้ปฏิญาณว่าจะจงรักภักดีต่อเขา แต่ในเวลานั้น
ไม่มีใครยืนยันได้ว่า ความจงรักภักดีของพวกเขาที่มีต่อไอ
หยาบโซว มันจริงแท้หรือปลอมแปลงมากเพียงใด

หลังจากที่ขุนพลทั้งหกปฏิญาณว่าจะจงรักภักดีแล้ว ไอหยาบ
โซวก็ประกาศเรื่องการจัดระเบียบกองทัพบ

กองกำลังป้องกันเมืองต้องถึง **30,000** นาย ที่นำโดย
หลินฉีหรงและหยาบฟู่ฉิง จะไปที่ฐานที่มั่นมู่หลาน เพื่อจัด
ระเบียบโครงสร้างกองทัพบที่นั่น โดยจะมีกรมทหารที่ **1** แห่ง
กองพลทหารองครักษ์คอยคุ้มกัน

ทหาร **30,000** นายนี้ จะเป็นแกนหลักของกองพลทหาร
รักษาการณ์จังหวัดส่านโจว

กองกำลัง 20,000 นาย ที่นำโดยฮุยหวงและซีเจิ้นจี จะถูกแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ฮุยหวงจะนำกำลังพล 10,000 นายไปทางตะวันตก เพื่อสมทบกับกองทัพมังกรที่กำลังกวาดล้างจังหวัดเจิ้นอ๋าน

ส่วนซีเจิ้นจี จะนำกำลังพลอีก 10,000 นาย ไปยังฐานที่มั่นดอกไม้วีณา โดยจะมีกรมทหารที่ 2 แห่งกองพลทหารองครักษ์คอยคุ้มกัน

แผนการนี้ดูสบายๆ อย่างไรก็ตาม มันเป็นความคิดที่ดีอย่างมาก

ฮุยหวงเป็นขุนพลที่น่าเชื่อถืออย่างมาก ดังนั้น เขาจึงถูกส่งไปยังจังหวัดเจิ้นอ๋าน ซึ่งปัจจุบันเต็มไปด้วยความสับสนวุ่นวาย โดยที่ไม่ต้องมีผู้ติดตามใดๆ ในทางกลับกัน ซีเจิ้นจียังไม่

แน่นอน เขาจึงถูกส่งไปยังกองทัพเสือดาว พร้อมกับมีผู้คอย
ติดตามไป

ตอนนี้ จังหวัดส่นโจวอยู่ภายใต้การควบคุมของดินแดนซ่าน
ไห่แล้ว ดังนั้น แม้ว่าเขาต้องการจะก่อปัญหา ซีเจิ้นจี้ก็
สามารถจะก่อให้เกิดคลื่นใดๆได้

จากที่โอหยางโซวมองไปยังซีเจิ้นจี้ในปัจจุบัน เขารู้สึกได้ว่า
ตราบที่เขาเรียกซีเจิ้นจี้มาพบเป็นการส่วนตัว เขาจะสามารถ
รับสมัครขุนพลหนุ่มผู้นี้ได้อย่างสมบูรณ์

โอหยางโซวชื่นชอบคนที่มีความสามารถเช่นเขาอย่างแท้จริง

ในทำนองเดียวกัน ฉินรี้กั๋งจะนำกำลังพลในกองกำลังที่เมือง
เทียนจิง **25,000** นาย ไปยังจังหวัดเงินฮ้านพร้อมกับฮูยี้

หวัง เพื่อสมทบกับกองทัพมังกร โดยจะมีกรมทหารที่ **3** แห่ง
กองพลทหารองครักษ์คอยคุ้มกัน

ไม่ใช่ว่าโอหยางโซวไม่ไว้ใจฉินรีกั๋ง แต่เขากังวลว่า กำลังพล
25,000 นาย ที่ฉินรีกั๋งนำไปด้วยจะก่อปัญหาขึ้น ดังนั้น
การมีกรมทหารของกองพลทหารองครักษ์ติดตามไปด้วย
ย่อมปลอดภัยกว่า

สำหรับจิ้งจอกเต๋า เจิ้งเทียนหยาง เขาจะนำกำลังพลที่ยัง
เหลือของกองกำลังที่เมืองเทียนจิง **25,000** นาย เดินทาง
ไปยังฐานที่มั่นดอกไม้วีณา

โอหยางโซวจัดให้กรมทหารที่ **4** และ **5** แห่งกองพลทหาร
องครักษ์คอยคุ้มกัน

โอหยาจโงวไม่ต้องการจะจัดการเชิงเทียนหยางในเมืองเทียน
จิง อย่งไรก็ตาม เมื่อเขาไปถึงฐานที่มั่นดอกไม้เหี่ยวเฉาแล้ว
สิ่งที่เกิดขึ้นที่นั่น จะไม่ขึ้นอยู่กัโหยาจโงวอีก เขาเชื่อว่า
หานสินจะจัดการกับเชิงเทียนหยางได้ไม่ยาก

เมื่อไปถึงตอนนี้ กำลังที่ยังเหลือของกองทัพประเทศไท่ผิงเดิม
100,000 นาย ก็ถูกโยกย้ายออกจากเมืองเทียนจิงทั้งหมด

โอหยาจโงวให้เวลาพวกเขาเตรียมตัว **2** วัน โดย **2** วันนี้ เป็น
เวลาสำหรับการเตรียมตัวและมันยังเป็นบททดสอบสุดท้าย
ของเขา สำหรับคนที่คิดจะกบฏในกองทัพ

หลังจากที่พวกเขาออกไปจากเมืองเทียนจิงแล้ว มันก็ไม่ใช่
เรื่องง่ายที่พวกเขาจะก่อปัญหาได้อีก

เหล่าขุนพลไม่ได้คัดค้านข้อเสนอนี้ เมื่อถึงจุดนี้ การประชุมทาง
ทหารก็สิ้นสุดลงอย่างเป็นทางการ

มองไปยังด้านหลังของพวกเขา โอหยางโซวียัมออกมาอย่าง
เย็นชา

ในวันนี้ เจิงเทียนหยางและคนอื่นๆมีความประพฤติดี เพราะ
พวกเขากลัวว่าจะเปิดเผยความคิดของตัวเอง แต่สิ่งที่สำคัญ
ที่สุดก็คือ คำสัญญาที่โอหยางโซวียัมใช้ล่อลวงพวกเขา

พวกเขาอาจจะคิดเกี่ยวกับการใช้โอกาสนี้ แทรกซึมเข้ามาใน
กองทัพดินแดนซานไห่

น่าเสียดาย พวกเขาไม่รู้เลยว่า โอหยางโซวียัมจงใจโยนเหยื่อ
ให้กับพวกเขา

โอหยาบไซวสามารถใช้แผนดังกล่าวได้ เพราะพวกเขาไม่รู้
ความแตกต่างของระบบทางทหารระหว่างประเทศไท่ผิงและ
ดินแดนซานไห่

ในประเทศไท่ผิง ขุนพลมีอำนาจมหาศาล พวกเขามีอำนาจ
ต่อเหล่าทหารอย่างมาก พวกเขายังสามารถจะแต่งตั้งขุนพล
ในกองกำลังภายใต้พวกเขา และเตรียมเสบียงสำหรับภารกิจ
ของพวกเขาด้วยตัวเองได้

มันเหมือนกับจะบอกว่า ตราบเท่าที่พวกเขาทำตามคำสั่ง
หลักขององค์ราชา ขุนพลสามารถทำได้ทุกสิ่งทุกอย่าง
แนวคิดนี้ของพวกเขา จะส่งพวกเขาไปยังหลุมศพของพวกเขา
เขา

เมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว ระบบการทหารของดินแดนซานไห่
เซ่ิงหวดและสมบูรณื์พร้อมกว่ามาก มันมีการจำกัดและ
ควบคุมการกระทำทั้งหมดของเหล่าขุนพล

TWO Chapter 542 โครงสร้างกลุ่มกองทัพทหาร

***หมายเหตุ : เปลี่ยนฉายาทางทหารของไป๋ฉีจาก จอมพล เป็น ผู้บัญชาการสูงสุด

ดังนั้น ในเวลาที่เจิ้งเทียนหยางและคนอื่นๆ เข้ามาอยู่ภายใต้การปกครองของกองทัพแล้ว พวกเขาจะกลายเป็นอดีตอย่างแท้จริง

ไม่ต้องกล่าวถึงโอหยางโซว ผู้ซึ่งมีอำนาจเหนือกองทัพ แม้แต่ต่อหน้าขุนพลแห่งกองทัพทหารอย่างไป๋ฉีและหานสิน นายพลก็ทำได้เพียงแค่เสนอความคิดเห็นเท่านั้น

สำหรับผู้ที่อยู่ต่ำกว่าระดับนายพล พวกเขาจะได้รับการแต่งตั้งจากกรมกิจการทหาร แม้แต่นายพลอย่างเจิ้งเทียนหยางก็ทำ

ได้เพียงเสนอความคิด และไม่สามารถแต่งตั้งใครในกอง
กำลังของตนเองได้

กรมโกลจิสติกส์ทางทหาร จะเป็นผู้ขนส่งทรัพยากรให้กองทัพ
รวมถึงอาวุธและอุปกรณ์สำหรับทหารด้วย ถึงแม้ว่าจะใน
พื้นที่อื่นๆก็ตาม แต่กรมโกลจิสติกส์ทางทหารในท้องถิ่นก็จะ
ยังคงควบคุมการขนส่ง

นายพลไม่สามารถแทรกแซงการขนส่ง และไม่สามารถใช้อำนาจใดๆได้เลย

นอกจากนั้น เมื่อเทียบกับระบบที่หละหลวมของกองทัพ
ประเทศไท่ผิงเดิมแล้ว ระบบของกองทัพซานไห่เจ๋มิงวดกว่า
มาก มันมีรูปแบบที่คล้ายกับระบบของกองทัพสมัยใหม่

มีเจ้าหน้าที่ทางทหารจำนวนมาก คอยดูแลอยู่รอบๆ พวกเขา
จะทำให้เหล่านายพลรู้สึกได้ว่า กฎหมายทางทหารมี
ความสำคัญมากกว่าตำแหน่งของพวกเขา

มีเหตุผลหลายประการที่ทำให้โอหยางโซวมั่นใจว่า เมื่อเจิ้ง
เทียนหยางและคนอื่นๆ เข้าสู่กองทัพซานไห่แล้ว พวกเขาจะ
ไม่สามารถถกเถียงใดๆ ได้ ในทางตรงกันข้าม พวกเขาจะถูก
บังคับและเรียนรู้ให้กลายเป็นทหารของกองทัพซานไห่

เมื่อถึงตอนนั้น แม้ว่าเจิ้งเทียนหยางจะต้องการถอยกลับ เขา
ก็ไม่สามารถทำได้

อาจกล่าวได้ว่า การเคลื่อนไหวของโอหยางโซวนั้น ชั่วร้าย
เป็นอย่างมาก

โอหยางโซวใช้เหยื่อขนาดใหญ่ ลดกำลังของกองทัพประเทศ
ไท่ผิงเดิมลง แล้วส่งมันไปยังกองทัพซานไห่ ด้วยเหตุนี้ เขาจึง
มั่นใจว่า การโยกย้ายครั้งนี้จะเป็นไปอย่างราบรื่น

นอกเหนือจากนี้ โอหยางโซวยังแบ่งกำลังพล **100,000** นาย
ออกเป็น **3** กลุ่ม และมันไม่ได้เป็นสิ่งที่เขาสุขุมขึ้น แต่มี
บางอย่างเกี่ยวข้องกับโครงสร้างใหม่ในแผนการสำหรับ
กองทัพของเขา

เนื่องจากพวกเขาได้รับเชลยศึกมากถึง **350,000** คน ไม่
ว่าเขาจะพยายามลดจำนวนเพียงใด หลังจากการจัดตั้งกองพล
ทหารรักษาการณ์จังหวัดทั้งสองแล้ว เขายังสามารถจัดตั้ง
กองทัพทหารใหม่ได้อีก **3** กองทัพ ซึ่งจะเพิ่มกำลังพลเดิม
ของดินแดนเป็น **2** เท่า

การกำหนดตำแหน่งของกองทัพทหารใหม่ทั้งสาม และการ
รับประกันศักดิ์ศรีและตำแหน่งของไป่ฉี, หานสิน และซุนปิ่น
มันอาจจะก่อให้เกิดปัญหาใหญ่ได้ โอหยางโซวจึงพยายามที่
จะแก้ไขมันก่อนที่จะผลักดันออกไป

ในคืนนั้น โอหยางโซวได้เขียนร่าง รวบรวมความคิดในช่วง
ไม่กี่วันมานี้ของเขา เกี่ยวกับการจัดระเบียบโครงสร้างกองทัพ
ใหม่ขึ้นมา ก่อนที่จะสรุปมัน

จากการจัดระเบียบครั้งนี้ มันจะสร้างรากฐานที่มั่นคงสำหรับ
กองทัพในอนาคตของราชวงศ์ของเขา

โอหยางโซวกำหนดให้ กองทัพมังกร, กองทัพพยัคฆ์ และ
กองทัพเสือดาว อัฟเกรดเป็นกลุ่มกองทัพทหาร หรือกลุ่ม

กองทัพทหารเล็ก แต่ละกลุ่มกองทัพจะมีกองทัพทหาร 2-5

กองทัพ ภายใต้พวกเขา

สำหรับความจำเป็น พวกเขาจะปรับจำนวนตามกองทัพ
ทหารในกลุ่มกองทัพ ตามสถานการณ์ที่พวกเขาเผชิญ

จอมพลของกลุ่มกองทัพจะต้องเป็นขุนพลระดับพระเจ้า และ
จะต้องมีฉายาเป็นขุนพลใหญ่เป็นอย่างน้อย

เมื่อเทียบกับกองทัพทหารแล้ว การจัดตั้งกลุ่มกองทัพทหาร
เป็นการเปลี่ยนแปลงที่สิ้นสะเทือนทั่วทั้งกองทัพ นั่นเป็น
เพราะเมื่อเทียบกับกองทัพทหารแล้ว กลุ่มกองทัพจะมีกำลัง
พลสูงอย่างมาก

ดังนั้น ในช่วงเวลาสงคราม กรมกิจการทหารจึงจะออกคำสั่ง
ที่ยึดหยุ่นไปยังฐานของกลุ่มกองทัพทหารตามแผนการ
ยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมได้ ตัวอย่างเช่น ถ้าเป้าหมายทาง
ยุทธศาสตร์คือ ทิศตะวันตก พวกเขา ก็จะขยายกลุ่มกองทัพ
มังกร ซึ่งรับผิดชอบภาคตะวันตก และมอบแผนการให้กับ
พวกเขา

นอกจากนี้ กลุ่มกองทัพทหารและเขตสงครามยังสามารถอยู่
ร่วมกันได้อย่างสมบูรณ์

เขตสงครามหลิงหนานเป็นตัวอย่าง หลังจากกองทัพพยัคฆ์
กลายเป็น กลุ่มกองทัพพยัคฆ์แล้ว ศูนย์บัญชาการเขต
สงครามหลิงหนาน ก็จะกลายเป็นฐานหลักของกลุ่มกองทัพ
พยัคฆ์

ในทำนองเดียวกัน จอมพลแห่งกลุ่มกองทัพพยัคฆ์ ก็จะเป็น
ผู้บัญชาการเขตสงครามหลังหนาน ในช่วงเวลาสงคราม จะมี
กองทัพทหารย้ายเข้าสู่เขตสงครามหลังหนาน ตามคำสั่งที่
ได้รับ

ด้วยวิธีนี้ กองทัพทหารทั้งหมดจะสามารถเคลื่อนย้ายกำลัง
พลได้อย่างยืดหยุ่น มันจะสามารถลดอำนาจในการ
บัญชาการได้ แต่สามารถเพิ่มความสามารถในการปรับตัว,
สอดแนม, การริเริ่ม, การใช้อาวุธ และการใช้กำลังรบได้
อย่างหลากหลาย

การขยายกองทัพในอนาคต ไม่จำเป็นจะต้องทำการ
เปลี่ยนแปลงขนาดของโครงสร้างกองทัพ

สำหรับสิ่งที่ดินแดนกำลังเผชิญในปัจจุบัน การมีเพียง **1**
กองทัพบก ที่มีกำลังพล **70,000** นาย เป็นผู้รับผิดชอบ
มันทำให้โอหยาางไซวเป็นกังวล มีเพียงกลุ่มกองทัพบก
เท่านั้น ที่สามารถทำให้เขารู้สึกได้ว่าดินแดนจะปลอดภัย

หากกลุ่มกองทัพบกมี **5** กองทัพบก พวกเขาจะมีกำลังพลถึง
350,000 นาย แม้ว่าจะต้องเผชิญหน้ากับทั้งมณฑล ก็ไม่
มีอะไรจะต้องกลัว

ดังนั้น กลุ่มกองทัพบกจึงเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดสำหรับ
กองทัพบก

จากกำลังพลในปัจจุบันของพวกเขา กลุ่มกองทัพบกทั้ง
สามจะมี **2** กองทัพบก อาจกล่าวได้ว่า แต่ละกองทัพบก

ทหารจะได้กำลังพลเพิ่มขึ้นอีก **1** กองทัพบทหารใหม่ หรือ
เพิ่มขึ้นเป็น **2** เท่า

กองทัพมังกรเป็นตัวอย่าง หลังจากที่มีมันกลายเป็นกลุ่ม
กองทัพทหารแล้ว มันจะถูกเรียกว่า กองทัพทหารที่ **1** แห่ง
กลุ่มกองทัพมังกร ขณะที่กองทัพทหารใหม่จะถูกเรียกว่า
กองทัพทหารที่ **2** แห่งกลุ่มกองทัพมังกร ซึ่งจะมีกำลังพลรวม
เป็น **140,000** นาย

ผู้บัญชาการสูงสุด(จอมพล)ไปฉี จะกลายเป็นจอมพลแห่ง
กลุ่มกองทัพมังกร ในเวลาเดียวกัน เขาก็จะเป็นขุนพลแห่ง
กองทัพทหารที่ **1** แห่งกลุ่มกองทัพมังกรชั่วคราวด้วย

สำหรับขุนพลแห่งกลุ่มกองทัพทหารที่ **2** แห่งกองทัพมังกร
โอหยางโซวเลือกซีหวนซู่ย

ในฐานะชนพลคนแรกของดินแดนซานไห่ ซีหวนชู่มีความ
จงรักภักดีต่อโอหยางโชวอย่างที่สุด และเขามีคุณูปการทาง
ทหารมากที่สุด เขายังเป็นชนพลระดับจักรพรรดิ ดังนั้น ไม่ว่าจะ
เป็นเรื่องความสามารถหรือประสบการณ์ เขาเพียงพอที่จะ
เป็นชนพลแห่งกองทัพทหารได้

การเลื่อนตำแหน่งดังกล่าว เป็นรางวัลใญ่สำหรับชนพลผู้นี้

สำหรับตำแหน่งนายพลของเขา มันจะถูกส่งต่อไปให้กับรอง
นายพลเจียงไค่

ทุกคนจะเห็นได้ว่า เหล่าผู้มีความสามารถพิเศษในท้องถิ่น
เริ่มจะพัฒนาตนเอง และกลายเป็นนายพลทีละคนทีละคน
แล้ว

ในทำนองเดียวกัน หานสินก็จะกลายเป็นจอมพลแห่งกลุ่ม
กองทัพเลือดดาว และยังคงเป็นขุนพลแห่งกองทัพทหารที่ 1
ชั่วคราว สำหรับขุนพลแห่งกองทัพทหารที่ 2 จางหานจะเป็น
ผู้รับตำแหน่งนี้

หลังจากสงครามจบลงสิ้นสุดลง จางหานก็ให้คำปฏิญาณว่า
จะจงรักภักดีต่อโอหยางโชว และเขามีความสามารถมาก
พอที่จะเป็นขุนพลแห่งกองทัพทหาร แต่เนื่องจากในตอนนั้น
พวกเขามีข้อจำกัด เขาจึงเป็นได้เพียงนายพลเท่านั้น

การเลื่อนตำแหน่งในครั้งนี้ ถือได้ว่าเป็นการนำเขากลับมายัง
เวทีเดิมของเขาอีกครั้ง

สุดท้าย ชุนปิ่นจะกลายเป็นจอมพลแห่งกลุ่มกองทัพพยัคฆ์
และเป็นขุนพลแห่งกองทัพทหารที่ **1** ชั่วคราว ใน
ขณะเดียวกัน เขายังคงเป็นผู้บัญชาการเขตสงครามหลัง
หนาน

สำหรับขุนพลแห่งกองทัพทหารที่ **2** ตี้จิงจะเป็นผู้รับตำแหน่ง
นี้

ไม่ว่าจะเป็นซีหวนฮ่วยหรือจางหาน พวกเขาต่างก็ได้รับ
ตำแหน่งภายในกองทัพทหารของพวกเขา สิ่งนี้สอดคล้องกับ
ประเพณีและวัฒนธรรมของกองทัพ

ตัวอย่างเช่น ความโหดเหี้ยมของกองทัพมังกร, ความบ้าคลั่ง
ของกองทัพพยัคฆ์ และการปรับตัวของกองทัพเสือดาว

ทั้งหมดเหล่านี้ เป็นคุณสมบัติที่ก่อตัวขึ้นจากการสอนสั่งและ
ความเป็นผู้นำของเหล่าขุนพลในกองทัพทหาร

มีเพียงตีฉิ่งเท่านั้น ที่ได้รับการแต่งตั้งข้ามกองทัพทหาร

โอหยางโซวมีเหตุผลสำหรับการแต่งตั้งในครั้งนี้ ประการแรก
จากนายพลทั้งห้าของกองทัพพยัคฆ์ มีเพียงฟานหลี่ฮั่ว,
เข้าก๊วย และไป๋หลี่ซีเท่านั้น ที่เป็นขุนพลทางประวัติศาสตร์
และไม่มีใครในพวกเขาที่เหมาะสมสำหรับตำแหน่งนี้

ดังนั้น โอหยางโซวจึงย้ายตีฉิ่งจากกองทัพเสือดาว ไปยัง
กองทัพพยัคฆ์ สำหรับตีฉิ่งแล้ว นี่เป็นโอกาสที่เขาจะได้แสดง
ความสามารถของเขาออกมา

ในระหว่างสงครามเจ้าฉิ่ง ความสามารถในการบัญชาการ
ของเขา ทำให้โอหยางโช้วรู้สึกประทับใจอยู่ลึกๆ เมื่อเทียบกับ
จางหานและซีหวนชู่แล้ว ตี้ฉิ่งไม่ได้ด้อยไปกว่าพวกเขาเลย

มันเป็นเรื่องบังเอิญ ที่วิธีการใช้กองกำลังของตี้ฉิ่งคล้ายกับ
ซุนปิ่น พวกเขาใช้กองกำลังอย่างใจเย็นและปลอดภัย จาง
หานคล้ายกับหานสิน พวกเขาชอบการลอบโจมตีระยะไกล

เมื่อถึงจุดนี้ ซีหวนชู่, จางหาน และตี้ฉิ่ง ขุนพลผู้มีชื่อเสียง
ทั้งสาม ได้ก้าวออกมาจากตำแหน่งนายพลแล้ว พวกเขา
กลายเป็นขุนพลลำดับที่สองของกองกำลัง เป็นรองเพียงไป๋ฉี,
หานสิน และซุนปิ่นเท่านั้น

ทั้งสามมีความคล้ายคลึงกัน นั่นก็คือ พวกเขาทั้งหมดเป็น
ขุนพลระดับจักรพรรดิ จะเห็นได้ชัดว่า ตัวเลือกขุนพลแห่ง

กองทัพทหารในอนาคตนั้น จะเป็นขุนพลระดับจักรพรรดิเป็น
อย่างน้อย

เอื้อหลายและฟานหลี่ฮั่วเป็นตัวเลือกที่เหมาะสมในลำดับ
ถัดไป

แน่นอนว่า นี่ยังไม่แน่นอนนัก ตัวอย่างเช่น ขุนพลหนุ่มอย่าง
ลั่วซีสิน เขาเป็นหนึ่งในขุนพลที่หายากจากเหล่าขุนพลใน
ประวัติศาสตร์ มียังสามารถพัฒนาตัวเองได้

ภายใต้การนำของไป่ฉี เขาจะมีอนาคตที่สดใสรออยู่ข้างหน้า

นอกจากนี้ จากกองกำลังทั้งหมด กองพลทหารม้าชั้นสูงที่นำ
โดยลั่วซีสิน ยังได้รับรางวัลหลังจากที่พวกเขาเอาชนะการสู้

รบที่ดุเดือดมาได้ครึ่งแล้วครึ่งเล่า พวกเขาได้รับฉายา ‘แนวหน้าดับเพลิง’ ในกองทัพ

การเลื่อนตำแหน่งของลัวชีสิน คงจะรอเพียงให้ถึงเวลาที่เหมาะสมเท่านั้น

หลังจากที่จางหานและตี่จิงถูกเลื่อนตำแหน่งแล้ว ตำแหน่งเดิมของพวกเขา ก็ถูกแทนที่โดย เลี้ยวไค่และเฮยฉี นอกเหนือจากนั้น กองทัพทหารใหม่ทั้งสามยังต้องการนายพลใหม่อีก **15** นาย

ฮุยหวง, จิงรี้กั๋ง และแม่แต่ชีเจิ้นจี เป็นตัวเลือกที่เหมาะสม

นอกเหนือจากพวกเขาแล้ว ยังมีขุนพลประเทศไท่ผิงเดิมที่
พวกเขาจับกุมได้ในช่วงก่อนหน้านี้อีกเช่น หลี่สวี่เจิง, เฉินหยู
เจิง, เสี่ยวเซากู่ย และเฟิงหยุนซาน

สิ่งที่ยังไม่แน่นอนก็คือ ความจงรักภักดีของพวกเขา

นอกเหนือจากขุนพลทั้ง **7** คนนี้ จากประเทศไท่ผิงเดิมแล้ว
โอหยางโซวไม่มีตัวเลือกอื่นๆที่เหมาะสมสำหรับตำแหน่งนาย
พลอีก เขาทำได้เพียงส่งผ่านความปวดหัวนี้ไปให้กับตุ่หลูฮู่ย
เท่านั้น ให้เขาพยายามอย่างที่สุดในการเลือกผู้การที่
เหมาะสมที่สุด เลื่อนเป็นนายพล

เมื่อถึงจุดนี้ โครงสร้างของกองทัพก็ถูกวางแผนไว้อย่าง
สมบูรณ์แล้ว

ในขณะที่ดินแดนยังคงขยายตัวออกไปอย่างต่อเนื่อง โอหยาง
ไชวค่อยๆสูญเสียความสามารถในการรวบรวมเหล่าขุนพล
มาเข้าร่วมการประชุม ชุนปิ่นเป็นตัวอย่าง เพื่อเข้าร่วมประชุม
เขาจะต้องรีบมาที่เมืองเทียนจิง ซึ่งต้องใช้เวลาไม่น้อยกว่า
ครึ่งเดือน ไปกลับจะต้องใช้เวลาถึง **1** เดือนเต็ม มันจึงไม่
สะดวกเป็นอย่างยิ่ง

นอกจากนี้ กลุ่มกองทัพทหารต่างๆ ยังจำเป็นต้องมีขุนพล
ระดับพระเจ้าเป็นผู้ควบคุมและนำพวกเขาด้วย

โอหยางไชวเขียนแผนการของเขาลงในจดหมาย และส่งผ่าน
สถานีรีเลย์ ไปยังกรมกิจการทหาร ในเวลาเดียวกัน เขาก็ส่ง
สำเนาไปให้กับไป๋ฉี, หานสิน และชุนปิ่น เขาแจ้งกับจอมพล
ทั้งสามนี้ เพื่อให้พวกเขาเตรียมพร้อมสำหรับการจัดระเบียบ
โครงสร้างกองทัพจากกรมกิจการทหาร

ในจดหมายนี้ของเขา โอหยางโซวไม่ได้กล่าวถึงกองพลทหาร
องครักษ์ รวมถึงแผนการจัดการกองพลทหารคนเถื่อนของเขา

ในความเป็นจริง ตั้งแต่ที่เขาเอาชนะซีโฮยวมาได้ก่อนหน้านี้
โอหยางโซวก็ได้วางแผนที่จะอัปเกรดกองพลทหารองครักษ์
ไปเป็นกองทัพทหารองครักษ์แล้ว

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากมันเกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบ
โครงสร้างกองทัพของประเทศไทผิงเดิม เขายังไม่ได้เริ่ม
ดำเนินแผนการนี้ของเขา

เมื่อเขากลับไปยังเมืองซานไห่แล้ว เขาก็จะเริ่มการ
เปลี่ยนแปลงและจัดระเบียบมัน

กองทัพทหารกำลังจะกลายเป็นกลุ่มกองทัพทหารทั้งหมด
แล้ว กองพลทหารองครักษ์จึงจำเป็นจะต้องขยายเป็นกองทัพ
ทหารองครักษ์ เพื่อรักษาอำนาจสิทธิ์ขาดของโอหยางไซวใน
กองทัพ

<https://novel-ss2.blogspot.com/>

TWO Chapter 543 การเลือกของชูเจ๋อ

โกอา ปีที่ 2 เดือนที่ 12 วันที่ 2

ณ เมืองเทียนจิง

นี่เป็นวันที่ 3 หลังจากที่โอหยางโซวเข้ามาในเมือง
บรรยากาศภายในเมืองเปลี่ยนไปทั้งหมดแล้ว

พื้นที่พระราชวังกำลังคึกคัก วัสดุล้ำค่าที่ถูกรื้อถอน กองซ้อน
ทับกันอยู่ที่จตุรัสด้านหน้าพระราชวัง ดูราวกับเป็นภูเขา

บนจตุรัส ผู้ประมุขจำนวนมากปรากฏตัวขึ้น

เหล่าพ่อค้าจากทั่วทั้งจัดหวัดสุ่นโจวและจังหวัดเจิ่นอัน รีบ
เข้ามายังเมืองเทียนจิง เพื่อเข้าร่วมการประชุมในครั้งนี้

เมื่อโอหยางโซวได้รับข่าวนี้ เขาก็สั่งให้ฝ่ายธุรกิจ เลือกรวบรวม
ส่วนตัวของหงส์วุ่นจากรถม้าสมบัติทั้งสิบ ออกมาร่วม
ประชุมด้วย

“จำไว้ว่า การคัดเลือกผลิตภัณฑ์ทั้งหมดเหล่านี้จะต้องเป็น
ความลับ และมันจะต้องไม่ใช่ผลิตภัณฑ์ที่มีค่ามากเกินไป
ด้วย” โอหยางโซวเตือนเจ้าหน้าที่ฝ่ายธุรกิจ

“ขอรับท่านลอร์ด!”

“เสนอรราชาให้สูงเข้าไว้ และโฆษณามากเท่าที่จะทำได้ด้วย!”

“ขอรับท่านลอร์ด!”

เจ้าหน้าที่ฝ่ายธุรกิจตอบรับคำสั่งอย่างระมัดระวัง ขณะที่เช็ค
หนังสือของตนเองออก เขาเข้าใจดีว่า การที่ลอร์ดเรียกเขามา
เพื่อเตือนให้จัดการอย่างเข้มงวดเช่นนี้ มันจะต้องเกี่ยวข้องกับ
กับแผนการอันยิ่งใหญ่

แน่นอน ถ้าเป็นขุ่ยหยิงหยู เธอคงจะเรียกเขาว่า ‘คนใจดำ’
อย่างไรก็ตาม เจ้าหน้าที่คนนี้เป็นเพียงข้าราชการพื้นฐาน
จากฝ่ายธุรกิจเท่านั้น จึงเป็นธรรมดาที่เขาจะไม่กล้ากล่าวคำ
เหล่านั้นออกมา

อีกด้านหนึ่ง ที่ค่ายทหารทางตะวันตกของเมืองก็กำลังยุ่ง
วุ่นวาย กำลังพลทั้ง 100,000 นาย ของกองทัพประเทศไทย
เดิม กำลังเตรียมตัวสำหรับออกเดินทางในวันพรุ่งนี้

สำหรับกระแสต่อต้านที่ซ่อนอยู่ในกองทัพ หลังจากทีโอหาย
ไชวโยนเหี้ยออกไป สถานการณ์จึงสงบลงชั่วคราว

ข้อยกเว้นเพียงอย่างเดียวก็คือ เมื่อคืนนี้ ขุนพลแห่งกอง
กำลังป้องกันเมืองทองถิ่น หลินฉีหรง ได้ดื่มจนเมามายใน
ภัตตาคารแห่งหนึ่ง จากนั้น เขาก็ไปที่หอนางโลมต่อ

ขณะที่เขากำลังเดินไปที่นั่น เนื่องจากความเมามายของเขา

ทำให้เขาพลัดตกแม่น้ำและเสียชีวิตลง ในช่วงเช้า คนทำ
ความสะอาดถนนพบร่างของเขาลอยอยู่ในแม่น้ำ คนทำ
ความสะอาดถนนจึงรีบรายงานเรื่องนี้ทันที

สำนักงานว่าราชการ ยืนยันว่าเขาเสียชีวิตจากการจมน้ำ
โดยไม่ได้กล่าวถึงการถูกลอบสังหารแต่อย่างใด

เรื่องนี้จึงจบลงเพียงเท่านั้น

เมื่อเจียงเทียนหยางได้รับข่าวนี้ เขาก็คิดว่ามีบางสิ่งที่น่าสงสัย
แต่เขาก็ไม่สามารถจะยืนยันความสงสัยของเขาได้ เนื่องจาก
หลินจี้หลงเป็นคนที่ชอบการดื่ม และจากปากคำของผู้ใต้
บังคับบัญชาของเขา พวกเขาดื่มกับเขาเมื่อคืนนี้

หลังจากที่พวกเขากลับไป หลินฉีหรงก็แยกตัวออกจากผู้ได้
บังคับบัญชาของเขา และอยู่ตามลำพัง รู้ตัวอีกที พวกเขา
ได้รับข่าวว่าเขาจมน้ำตายแล้ว

สุดท้ายแล้ว เจิงเทียนหยางก็ทำได้เพียงคิดว่ามันเป็นเรื่อง
บังเอิญเท่านั้น

“เจ้าโง่เอ๋ย!”

เจิงเทียนหยางโกรธในความไร้ประโยชน์ของหลินฉีหรงเป็น
อย่างมาก

เห็นได้ชัดว่าเขาโกรธเพราะเขาสูญเสียพันธมิตรคนสำคัญไป
สิ่งที่แย่กว่านั้นก็คือ เมื่อคืน เขาได้พยายามที่จะติดต่อซีเจิ้นจี

อีกครั้ง

แต่ในครั้ง^{นี้} ซีเจิ้นจี⁺ปฏิเสธเขาอย่างสิ้นเชิง มันทำให้เจิงเทียน
หยางแทบจะบ้าคลั่ง

“เจ้าคนโง่เขลา!”

จากมุมมองของเจิงเทียนหยาง การปฏิเสธของซีเจิ้นจี⁺เป็น
การทรยศต่อหงส์วณวน

ในขณะที่เจิงเทียนหยางสาบแช่งซีเจิ้นจี⁺ เขาเริ่มรู้สึกกังวล
เกี่ยวกับลอร์ดมากขึ้น เพียงแค่การประชุมอย่างเรียบง่าย
ลอร์ดก็สามารถเปลี่ยนความคิดของซีเจิ้นจี⁺ได้อย่างง่ายดาย

“น่าเสียดาย เขาไม่มีทางเลือก ข้าต้องชดใช้ให้กับองค์ราชา
สำหรับความเมตตาของพระองค์”

เจิ้งเทียนหยางอยู่คนเดียวในห้อง เขาถอนหายใจยาวออก
มา เขาดูโดดเดี่ยวเป็นอย่างมาก

ณ คฤหาสน์เดิมของหลินเฟิงเสียง, ห้องอ่านหนังสือ

หลังจากจัดการกับปัญหาเรื่องพระราชวังและกองทัพประ
เทศไท่ผิงเดิมแล้ว ในที่สุด โอหยางไชวก็มีเวลาจะพบปะกับ
เหล่าข้าราชการภายในเมือง

ในบรรดาคนเหล่านี้ ที่เขาให้ความสนใจมากที่สุดก็คือ ชูเจ๋อ

เมื่อเปรียบเทียบกับพี่ชายผู้โตเต็มวัยของเขา ชูซี ชูเจ๋อสงบ
และใจเย็นกว่า บุคลิกของเขาห่างไกลจากพี่ชายของเขา
มาก

แน่นอนว่า ทั้งสองยังมีแกนหลักที่คล้ายคลึงกัน

ชูซีเคยแสดงความคิดเห็นต่อน้องชายของเขาว่า

“จื่อหยิวเป็นราชการที่เจียมตัวมากเกินไป ถ้าเป็นคนอื่นที่ไม่
รู้จักเขา พวกเขาจะคิดว่าเขาไม่มีความสามารถ ทักษะของ
เขานั้นยอดเยี่ยมมาก แต่เขากลับไม่ต้องการให้คนอื่นรู้เรื่องนี้
และเขาเป็นคนธรรมดาที่ไม่ชอบการแสดงออก”

จากความคิดเห็นนี้ ทุกคนจะมองเห็นการแสดงโปรไฟร์ต่ำของ
ชูเจ้าได้

การศึกษาและความคิดของชูเจ้า ได้รับอิทธิพลมาจากพี่ชาย
และพ่อของเขา เขาเป็นคนที่เก่งในด้านทฤษฎีการเมืองและ
ประวัติศาสตร์ ด้วยความพิเศษนี้ของเขา มหาเสนาบดีหวัง
อ้านซี จึงเลือกเขามาเป็นผู้ช่วย ในเวลานั้น หวังอ้านซีกำลัง
จะผลักดันให้เกิดการปฏิรูป และโยกย้ายฝ่ายต่างๆเพื่อจัด
ระเบียบ

แต่ชูเจ้าคัดค้านการปฏิรูปของหวังอ้านซีอย่างเห็นได้ชัด น่า
เสียดาย ความทะเยอทะยานของเขาไม่อาจถูกหยุดยั้งได้
ด้วยคำกล่าวของชูเจ้า มันจึงจบลงโดยการปฏิรูปได้รับการ

ดำเนินต่อไป

ไม่นานหลังจากนั้น เนื่องจากความคิดที่แตกต่างของชูเจ้า
มันทำให้เขาถูกไล่ออกจากเมือง และมันส่งผลกระทบต่อ
อาชีพการงานของเขา

หลังจากที่ช่งเฉินจิ้งสิ้นพระชนม์ ช่งเจ้าจิ้งก็ขึ้นครองราช
สมบัติแทน อย่างไรก็ตาม เนื่องจากเขายังเยาว์เกินไป องค์
ราชินีจึงเป็นผู้ตัดสินใจแทนเขา และพระนางได้หยุดการ
ปฏิรูปใหม่เอาไว้ ทำให้ชูเจ้าได้รับการสนับสนุนอีกครั้ง และ
ในท้ายที่สุด เขาก็กลายมาเป็นมหาเสนาบดี

หลังจากช่วงเวลานั้น เมื่อช่งเจ้าจิ้งเข้ามาครอบครองอำนาจ
โดยสมบูรณ์แล้ว เขาก็สั่งให้เริ่มการปฏิรูปใหม่อีกครั้ง ด้วย

เหตุนี้ ชูเจี๊วที่เป็นผู้คัดค้านจึงถูกเยาะเย้ย

จากประสบการณ์ของเขาในฐานะข้าราชการ ทุกคนสามารถ
จะเห็นได้ว่า เขาต้องประสบกับการต่อสู้ด้านอำนาจทางการเมือง
ในเมืองในเวลานั้น มากเพียงใด

เนื่องจากระบบราชการใหม่ของราชวงศ์ซ่ง นักเขียนมีสถานะ
สูง มันจึงเป็นยุคทองของนักการเมืองในประเทศจีน ด้วยเหตุ
นี้ ทุกคนจึงพยายามเข้ามามีส่วนร่วมอย่างเต็มที่

การเมืองในเวลานั้น จึงเป็นการต่อสู้กันเพื่อช่วงชิงอำนาจ

นักเขียนที่มีชื่อเสียงที่สุดในยุคนั้นทั้งหมด ยุ่งอยู่กับการต่อสู้
เพื่อช่วงชิงอำนาจนี้ มันเป็นการตัดสินใจของพวกเขาและมัน

ส่งผลกระทบต่อผลงานของพวกเขา

พี่น้องชู ชูชี่และชูเจ๋อ ก็ไม่สามารถจะแยกตัวออกมาจาก
สถานการณ์นี้ได้

อาจเป็นเพราะประสบการณ์ในอดีตของเขา ชูเจ๋อจึงไม่ได้
ก้าวหน้าในประเทศไท่ผิงมากนัก เขารักษาความเป็นกลาง
และแสดงโปรไฟล์ต่ำออกมา

แม้แต่ในการต่อสู้เพื่อแย่งชิงอำนาจระหว่างซีต้าไค่และหยาง
สีวฉิง ชูเจ๋อที่เป็นตัวแทนของข้าราชการพลเรือนก็เลือกที่จะ
เงียบ หลังจากทีโอหยางไชวย้ายเข้ามา ชูเจ๋อก็ตัดสินใจลี้ภัย
ประตูละและไม่ออกมาอีก

เขาเพิ่งได้รับคำเชิญเป็นการส่วนตัวของโอหยางโซวเมื่อเช้านี้

ก่อนหน้านี้ ในขณะที่เลือกผู้ว่าราชการจังหวัดทั้งสาม โอ
หยางโซวไม่ได้พิจารณาถึงคู่แข่งเลย ไม่ใช่ว่าเขาสงสัยความ
สามารถของคู่แข่งหรืออคติใดๆ

ในความเป็นจริง ความสามารถของคู่แข่งในการเป็นมหา
เสนาบดีในสมัยราชวงศ์ช่งนั้น มันไม่ใช่เรื่องที่ยากสำหรับเขา
เลยในการดำเนินกิจการต่างๆของจังหวัด ในสมัยราชวงศ์ช่ง
เหนือ ระบบข้าราชการสมบูรณ์แบบเป็นอย่างมาก การฝึก
อบรมเหล่าข้าราชการ ไปถึงระดับที่เหมาะสมแล้ว

เมื่อเทียบกับข้าราชการพลเรือนยุคเลียดก๊ก คู่แข่งไม่ได้ด้อย
ไปกว่าพวกเขาเลย

ในความเป็นจริง ตั้งแต่ที่เขาพบว่า ชูเจ้าเป็นข้าราชการของ
ประเทศไทผิง โอหยางไชวก็คิดถึงตำแหน่งที่เหมาะสมกับเขา
เอาไว้แล้ว นั่นก็คือ ตำแหน่งเจ้ากรมการศึกษา, วิทยา
ศาสตร์, วัฒนธรรม และสาธารณสุข

จากกรมทั้งสี่ กรมการปกครองงานยุ่งมากที่สุด

การที่เสียเวลาต้องรับ 2 ตำแหน่งพร้อมกัน มันจึงไม่สะดวก
สำหรับเขามากนัก ดังนั้น เขาจึงเขียนจดหมายมาขอให้
ลอร์ดเลือกเจ้ากรมคนใหม่

ปัญหาก็คือ กรมการศึกษา, วิทยาศาสตร์, วัฒนธรรม และ
สาธารณสุข มีส่วนเกี่ยวข้องกับการปฏิรูปของดินแดน และ

มันมีความสำคัญเป็นอย่างมาก โอหยางโซวจึงไม่สามารถ
ตัดสินใจอย่างเร่งด่วนได้

ในฐานะที่เขาเป็นทั้งนักเขียนและมหาเสนาบดี ชูเจ๋อจึงเป็น
คนที่เหมาะสมเป็นอย่างมาก จึงเป็นธรรมดาที่โอหยาง
โซวจะมองเขาเป็นตัวเลือกในตำแหน่งเจ้ากรมนี้

นอกจากนี้ กรมการศึกษา, วิทยาศาสตร์, วัฒนธรรม และ
สาธารณสุข ยังมุ่งเน้นการทำงานสาธารณะ มันไม่มีอะไร
เกี่ยวข้องกับอำนาจทางการเมือง มันจึงเป็นตัวเลือกที่ดีสำ
หรับบุคคลิกของชูเจ๋อ

มันทำให้โอหยางโซวมั่นใจว่า เขาจะสามารถโน้มน้าวชูเจ๋อ
ให้รับงานนี้ได้

โอหยางโซวเลือกห้องอ่านหนังสือแทนที่จะเป็นห้องโถงหลัก
ในการพบกัน แสดงเจตนาว่าเขาต้องการจะใกล้ชิดกับชูเจ๋อ

การพบหน้ากันของพวกเขาในครั้ง อาจเรียกได้ว่ามันสงบ
และราบรื่น

อัปเดตก่อนใครที่ novel-ss2.blogspot.com

ชื่อเสียงของลอร์ดไม่ได้สำคัญมากนักต่อชูเจ๋อ แต่มีส่วนอื่น
ของดินแดนซานไห่ที่ดึงดูดชูเจ๋อ นั่นก็คือ การคงอยู่ของ
ฟานจงหยาน

ในสมัยราชวงศ์ซ่งเหนือ ไม่ว่าจะเป็นการพูดคุยทั่วไปของ
เหล่าข้าราชการหรือการอภิปรายบนเวที ฟานจงมีสถานะที่
พิเศษ การที่ลอร์ดสามารถรับความจงรักภักดีของฟานกงไว้

ได้ มันถือเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดสำหรับชูเจ่อ

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หลังจากที่เขาได้รับการแนะนำจากลอร์ด
เรื่องกรมการศึกษา, วิทยาศาสตร์, วัฒนธรรม และสาธารณ
สุข หัวใจที่สงบเยือกเย็นของเขา เริ่มต้นถี่ขึ้นอีกครั้ง จาก
บรรดานักเขียนที่มาจากสมัยราชวงศ์ซ่งเหนือ ไม่มีใครเต็มใจ
ที่จะไปเป็นข้าราชการมากนัก

เป็นเช่นเดียวกับที่ฟานกงเขียนไว้ในหอคอยเยว่หยาง ผู้นำ
ควรจะแสดงความกังวลเป็นคนแรก และสนุกเป็นคนสุดท้าย

ประโยคนี้ เป็นคำที่อธิบายเหล่าข้าราชการในสมัยราชวงศ์ซ่ง
เหนือว่า พวกเขายินดีที่จะดูแลผู้คนและทำงานเพื่ออนาคต
ของประเทศอย่างไร

แน่นอนว่า ชูเจ้าก็ไม่มีข้อยกเว้น

การรับผิดชอบกรมการศึกษา, วิทยาศาสตร์, วัฒนธรรม และ
สาธารณสุข ถือเป็นโอกาสอันดีที่จะทำงานให้กับประชาชน

“ค่านับท่านลอร์ด!”

ในเวลานั้น ชูเจ้าได้ให้คำปฏิญาณกับโอหยางโชวอย่างเป็นทางการ

ชื่อ : ชูเจ้า (ระดับกษัตริย์)

ฉายา : แปดตระกูลแห่งกัง-ซ่ง

ราชวงศ์ : ราชวงศ์ซ่งเหนือ

อัตลักษณ์ : ข้าราชการแห่งดินแดนซานไห่

อาชีพ : ข้าราชการพลเรือน

ความจริงรักภักดี : 70

ความเป็นผู้นำ : 35

กำลัง : 25

สติปัญญา : 75

การเมือง : 80

ลักษณะพิเศษ : ความสงบทางวัฒนธรรม(ประสิทธิภาพการ
ปกครองดินแดน เพิ่มขึ้น 15%, ดัชนีวัฒนธรรม เพิ่มขึ้น 5%,
ความซื่อสัตย์สุจริตในดินแดน เพิ่มขึ้น 15%)

การประเมิน : ชูเจ้า หรือจื่อไหยว เป็นนักเขียนและมหา
เสนาบดีจากราชวงศ์ซ่งเหนือ

เขาเป็นข้าราชการที่มีความสามารถอย่างมากในด้านคำ
สอนของปรัชญาขงจื้อ เขามีความรู้ลึกไ้ต่อปัญหาและเป็น

คนละเอียดรอบคอบ และซู่เจ๋ยังมีความสามารถในด้านบท
กวีอีกด้วย